

Vừa qua, ông cựu đầu tá CS Bùi Tín lồng ra lá thư để ngày 26-11-2008 để phân trần, minh oan với việc của Võ Tòng Đức nói cáo ông Tín đã hại sát thân sinh ông Đức là cụ Võ Bào mất cách man rợ tại Triểu Phong, Quảng Trị cách đây hơn 60 năm.

Thì ông Tín viết rằng mình có 5 điểm. Thứ điểm một mình xác với tên tuổi ông ta là Bùi Thành Tín (bí danh Lê Hoà) thay vì Bùi Bằng Tín như ông Đức đã nêu ra. Điểm hai với các địa danh Quảng Ngãi mà ông Tín chưa hề đi qua, nhưng ông Đức đã gán vào miệng ông Tín :”Tôi Quảng Ngãi ra tìm mày.”

Hai điểm trên thì người viết không dám có ý kiến, vì không nắm rõ thực hư mà cũng không dám phỏng đoán, suy luận.

Duy có hai điểm 3 và 4 thì lập luận của ông Bùi Tín chưa có thể thuyết phục được những người ít hiểu biết về Công Sơn, nhất là về phong tục di dân quân sự.

Chúng tôi, những người lính từng đi đầu với Công quân trong thời chiến tranh chống xâm lược CS Việt Nam, chúng tôi đã từng làm làm và học được rất nhiều điều từ thực tiễn (phiên chế) của quân Việt Công quân Bắc quân.

Một thí dụ cụ thể: Đức với chúng tôi trên những khu miền Đông Nam phần, nơi có nhiều đầu với VC cấp Trung Đoàn, Tiểu Đoàn tuy còn tên nhưng không còn thực lực. Một lần, khi đầu với chúng tôi phát giác được các khu vực bí kích pháo (mortar) nòng 82 li tại trên đầu, các sĩ quan ban 2 liền cho rằng có đầu với Công quân cấp tiểu đoàn đang hoạt động trong vùng. Vì theo cấp số của Quân Lực VNCH, chỉ có cấp tiểu đoàn mới được trang bị súng cỡ 81 li. (mà bên phe CS thì xài nòng 82 li). Do đó, chúng tôi đã nhiều lần phí phạm trong việc thực hiện cấp tiểu đoàn để truy lùng; trong khi lúc đó đang có hai người: một ôm nòng súng, một mang đầu. Và họ hoạt động kiểu du kích gì đây, giờ sau đã cách 5, 10 cây số. Điểm này cũng xảy ra khi trên bàn đầu trên liều, ban 2 ghi rằng Trung đoàn Phú Lợi đang hoạt động tại khu vực X, Tiểu đoàn Đàng Nai xuất hiện ở khu vực Y. Và cấp trên đã bắt chúng tôi hành quân cấp đầu để đi tìm đầu. Chúng tôi đã thực hiện với tình hình quan sát được ban 2 bắt cân xứng; và được ban 2 giới thiệu rằng “thực ra quân sự của cái gì là trung đoàn chỉ có vài chục tên. Họ chỉ còn danh xưng mà không có thực lực.” Vì vậy trong điểm 3, ông Bùi tín lý luận rằng “Một đầu để đi trên những chính quy sao lại đến 6 anh em với đi ám sát” không đánh lừa được chúng tôi. Quân đầu CS các anh những năm đó còn rất thô sơ và mang tính du kích, chưa hề có một chút chính quy hoá với đầu để

quân số trang bị. Ngay cả hàng chục năm sau, những thanh niên 60, các anh vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ. Vì thế, ông Đ. đã đi trở lại ng. Bùi Tín của năm 1947 có d. n 3, 4, 5, hay sáu anh du kích thì cũng là đi u d. hi u.

Đ. m 4, ông Bùi Tín viết "Sao lại ám sát ki u sân khu v. y: 'm. y tay t. v. m. i ng. i d. m 5 nhất dao, r. i h. ch. t xu. ng 5 l. i i ki. m, r. i Bùi Tín lên cò khu Sten, b. n 5 phát vào ng. i, r. i sau đó b. n m. t lo. t r. i b. đi.' Ám sát ki u gì mà k. v. y?". Đ. m này thi u trung th. c, vì trong th. c. a ông Võ T. Đ. n viết "Tho. t đ. u hai tên t. v. chém ông thân tôi hai nhát vào m. t làm to. c s. ng mũi. Hai tên k. ti. p chém vào c. , ông thân tôi li. n ngã s. p xu. ng, hai tên còn l. i chém vào l. ng. Xong đâu đó, chính Bùi Tín đã dùng báng súng Sten đánh vào ng. i ông thân tôi năm cái r. i đá ông thân tôi xu. ng b. sông. Tr. c khi ra đi, Bùi Tín b. n 5 phát th. oai và d. n toán t. v. vào xóm trong đ. b. t ông Lê Ngô."

Ki u gi. t ng. i vì thù h. n, đ. y thú tính c. a C. ng S. n nh. ông Võ T. Đ. n k. l. i thì ch. ng l. gi ngay trong th. i chi. n tranh Vi. t Nam, m. i khi c. ng quân b. t đ. c các quân nhân VNCH, và ngay c. v. i th. ng dân mà chúng c. n th. uy. Nh. ng cách gi. t ng. i dân vô t. i. Hu. trong T. t M. u Thân là nh. ng b. ng ch. ng hùng h. n nh. t v. s. man r. c. a C. ng S. n cho nh. ng ai còn nghi ng. đ. u mà ông Đ. n viết ra.

Gi. a hai ng. i đ. i ch. t nhau, thì chúng tôi, ng. i Vi. t qu. c gia s. ph. i tin ng. i không C. ng S. n h. n. Không ph. i vì ph. binh ph. , huy. n binh huy. n; cũng không ph. i vì ng. i ch. ng c. ng không có nh. ng đ. u d. i trá. Chúng tôi cũng có ng. i x. u, r. t x. u; đ. i trá, r. t đ. i trá. Nh. ng rõ ràng nh. m. t v. i m. t là hai r. ng ngu. i C. ng s. n đ. i trá t. b. n ch. t; đ. i trá t. c. p lãnh t. cho đ. n c. p th. a hành; đ. i trá t. Nga cho đ. n Tàu, cho đ. n Vi. t; đ. i t. th. i Lê Nin cho đ. n th. i Nông Đ. c M. nh. Bác sĩ Fred Schwarz trong quy. n "You Can Trust The Communist" viết: "C. ng s. n ch. nghĩa qu. th. c vô đ. ch v. nh. ng hành đ. ng anh em trong nhà gi. t l. n nhau, v. nh. ng hành đ. ng sát nhân, di. t ch. ng. Lòng coi th. ng tính m. ng cá nhân c. a c. ng s. n th. t là vô gi. i h. n. Dù ng. i b. hy sinh là b. n hay là thù đ. i v. i c. ng s. n, cũng ch. ng thành v. n đ. i".

Ai tin ng. i C. ng S. n thì ch. t. ch. t. i b. th. ng, thân tàn ma đ. i mà thôi.

V. y thì gi. a hai ông Võ T. Đ. n và Bùi Tín, ch. c ch. n chúng tôi tin ông Đ. n h. n. Lý do đ. n gi. n là vì ông Bùi Tín là m. t đ. ng viên CS cao c. p, có hàng ch. c năm tu. i đ. ng, là con m. t quan l. i – mà CS coi là thành ph. n ph. n đ. ng nh. t - l. i leo đ. n c. p đ. i tá, gi. tr. ng trách T. ng biên t. p báo đ. ng là vai trò mà ch. có đ. ng viên thu. n thành, đáng tin c. y nh. t. Trong khi

người có lý, ông Đ là người không Công Sản, chỉ có ông có mặt tín người và hợp thể văn hoá nhân bản của dân tộc Việt Nam. Dù ông Đ là người Phật giáo hay Thiên Chúa giáo, hay ngay cả nếu ông không theo đạo nào, thì văn hoá đạo đức nhân bản của chúng ta coi việc vụ khố người khác là mặt tối ác không thể tha thứ. Nhất là vụ khố người khác trả nợ tội giết người một cách man rợ.

Ông Bùi Tín, có thể vì bị giáo dục của đảng CS mà căm thù các giai cấp khác đi đến việc giết người man rợ - như tội giết xẩy ra tại các cách ruộng đất 1953-1956- Trừng Chỉnh còn giết cha mẹ mình, thì sá gì sinh mạng một người dân! Và sau này liên tiếp đi đến ra tội miền Nam, thậm chí sau 30-4-1975 đi vào thành phố để kháng. Ông Đ thì không có lý do gì thù hận ông Tín để vụ khố một tội tày đình như trên.

Cố gắng cho rằng ông Võ T là Đ bị tâm thần mà nẩy sinh ra trí tuệ người phong phú để lên án ông Bùi Tín; thì cũng chẳng thế nào còn kéo thêm vài ba người “tâm thần” khác vào làm chứng nhân, như ông Võ Di (là người theo như ông Bùi Tín đã đến Tín đến bắt ông Võ Bào) và ông Trần Công (là người du kích trong toán của ông Bùi Tín năm xưa).

Ông Võ T là Đ năm nay 73 tuổi, vào là tuổi ôn hoà tri tân, có thể người quay lại các khúc phim trong đời mình. Và cũng là tuổi mà người ta dể tha thứ hận cáo bu c. Nhưng thù cha là hợp lý. Con cái mà không trả đũa thù cha thì thất bại hi u. Vì hoàn cảnh mà nhiều người Việt Nam đã phải ôm mặt hận cho đến cuối đời – trong đó có bản thân người viết. Vì thế, dù không hề biết ông Võ T là ai, tôi cũng dám tin rằng đi u ông Đ viết ra là sự thật.

Thưa ông Bùi Tín,

Vì ông không có tín người, nên chúng tôi cũng khó nói với ông về những tín niệm đạo đức tâm linh. Nhưng ông nên hiểu rằng, không có gì che lấp được ánh sáng mặt trời. Con người không phải ai cũng trong sáng, vô tội. Trừng pháp luật huy đến của Thủ tướng Đ, chỉ bị phán xét khi có tội mà vẫn không thể nhảm nhí. Giờ đây, chẳng ai có khả năng và chẳng ai có phiên tòa bắt các đạo phạm Tội Mưu Thân, Các cách Ruộng Đất ra đời tội. Nhưng tòa án lương tâm trong hội sơ phán xét quy tụ lại vào phút lâm chung của họ, khi mà linh hồn họ sắp sắp ra rời cái thế xác người phạm tội lại để vào một miền khác trong đó sự bình an hay địa ngục đang đón chờ họ.